

Jeg synes, det er den rigtige fremgangsmåde her i Folketinget, at de spørgsmål, der vedrører konsekvenser af lovgivningen, behandles i de udvalg, der rent faktisk er nedsat til at behandle lovforslag, og hvor det kan foregå efter reglerne og ikke i forskellige følgegrupper uden for Tinget, som så kan overtage det, der rettelig burde finde sted i udvalget.

Så jeg vil altså gerne bede om, at sagen går til bage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til arkivlov.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 2/10 2002. Første behandling 23/10 2002. Betænkning 21/11 2002. Ændringsforslag nr. 2 af 26/11 2002 uden for betænkningen af Søren Søndergaard (EL). Ændringsforslag nr. 3 af 26/11 2002 uden for betænkningen af Ole Sohn (SF) og Søren Søndergaard (EL)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Søren Søndergaard (EL) og 1 ændringsforslag af Ole Sohn (SF) og Søren Søndergaard (EL).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det, der ærgrer os, der synes, vi har argumenteret på et helt sagligt grundlag for at få etableret et ankenævn, er, at vi må se i øjnene, at alene regeringens udtalte modvilje mod nævn og udvalg skal stå i vejen for, at brugere af statens arkivvæsen ikke kan få oprettet et ankenævn, hvor man kan få sine afslag afprøvet.

Det er dybt udemokratisk, at ministeren ikke vil være med og altså overhører ikke blot mange politikere, men også et særdeles kvalificeret mindretal i det bagvedliggende betænkingsarbejde.

Kl. 10.10

Mangelen på ankenævn skal imidlertid ikke få Socialdemokratiet til at gå imod det samlede lovforslag, og det er vist også på sin plads at skulle meddele, at vi også vil stemme for det af Enhedslisten og SF stillede ændringsforslag om parallelitet mellem afleveringsfrist og tilgængelighedsfrist.

Jeg vil godt benytte lejligheden til endnu en gang at understrege, at vi synes faktisk, det er svært betænkeligt, at ministeren ikke kan være med til selv meget kvalificerede indvendinger.

Jeg ved godt, jeg ikke må tiltale ministeren direkte, men jeg ved, jeg må citere, så jeg vil citere fra dagbladet Politiken fra i går, hvor overskriften i en artikel på forsiden af anden sektion var og er: »Hvordan synes du selv, det går?«

Kim Andersen (V):

Jeg er meget enig med Socialdemokratiets ordfører, hr. Poul Qvist Jørgensen, i, at vi har haft en grundig behandling af dette lovforslag og også af det spørgsmål, som hr. Qvist Jørgensen rejser omkring et ankenævn for de anmodninger om aktindsigt, som ikke er blevet imødekommet.

Når vi har haft så grundig en behandling, er det også anskueliggjort for enhver og også hr. Qvist Jørgensen, at der er et meget, meget, meget teoretisk behov for et sådant ankenævn. Når vi ser på antallet af sager, er de så få og, må jeg antage, relativt små, at det er af rent akademisk betydning at oprette et sådant ankenævn. Endvidere er dette område jo reguleret under ministeransvar, og man vil til enhver tid kunne indbringe en afgørelse for den pågældende ressourceminister og hermed gøre ham politisk ansvarlig for en given administrativ afgørelse.

På den baggrund finder vi absolut ikke noget behov for at indføre et sådant ankenævn, som vi

kan forudse kun vil blive til administrativt bøvler for de forskere og andre med interesse i arkiverne, som virkelig søger at få indsigt i disse.

Ole Sohn (SF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Kim Andersens bemærkning om, at der er tale om ganske få sager, hvor der kunne være behov for et ankenævn.

Ikke desto mindre er det netop derfor, det er vigtigt, at der i de sager gives en mulighed for at anke et afslag. Det er utrolig vigtigt i de få sager, som ofte kan være enten spektakulære eller meget kildne spørgsmål, at der er en uafhængig instans, man kan anke til.

Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke ønsker at tiltræde det, for ministeren kom jo selv med en positiv tilkendegivelse over for forslaget under sagens første behandling. Så hvad der er sket siden hen, og hvad det er, der er så væsentligt og afgørende for regeringen, at man ikke vil imødekomme et for så vidt ganske lille, men nødvendigt forslag, kunne være interessant at få at vide.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Ole Sohn og hr. Qvist Jørgensen: Der er såmænd ikke noget mystisk i regeringens overvejelser. Vi har overvejet situationen grundigt og har vurderet, at der ikke er behov for et ankenævn.

Sagen er den, at det er forsvindende få ansøgninger, som ikke kan imødekommes. Der er altså med andre ord tale om, at næsten alle ansøgninger imødekommes, samtidig med at der er et ministeransvar for lovgivningen på området, som betyder, at man hele tiden også kan involvere den pågældende ressortminister.

Det er rigtigt, og det synes jeg ikke man skal forsøge at skjule, at der i hvert fald tidligere har været eksempler på overdrevet lukkethed hos myndighederne. Men de tilfælde er blevet diskuteret, og der er blevet gjort noget ved problemerne i den åbenhedsånd, der var bærende ved gennemførelsen af arkivloven helt tilbage i 1992. De ressourcer, der skal bruges til at oprette et nyt råd eller nævn, skal altså stå i et fornuftigt forhold til det nye råds eller nævns opgaver.

Så regeringen fastholder, at der ikke er brug for et sådant ankenævn, for øvrigt fuldstændig i tråd med, hvad hr. Poul Qvist Jørgensens parti altid har ment i denne sag, og hvad den tidligere regering også mente i denne sag. Så der er paral-

lelitet mellem, hvad SR-regeringen mente, og hvad den nuværende regering mener.

Kl. 10.15

Jeg vil også godt her takke for den fortsat overvejende positive opbakning til arkivlovfor-slaget, som nu har været igennem udvalgsbe-handling.

Vi har en rigtig god arkivlov i Danmark, og den virker efter sin hensigt som en lov om sik-ring og bevaring af en vigtig del af kulturarven og om offentlighedens størst mulige adgang hertil.

Derfor har vi i regeringen ikke fundet anled-nig til at foretage grundlæggende ændringer i strukturen, men vi har drejet på nogle eksiste-rende håndtag i retning af større åbenhed. Sam-tidig sender vi et klart signal om, at loven også skal forvaltes i overensstemmelse med den poli-tiske intention om størst mulig åbenhed.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg kan godt høre, at også her kommer diskussi-onen meget hurtigt til at køre i ring. Der er ikke nogen argumenter, formentlig heller ikke en-gang fra min egen side, som ikke har været fremført tidligere under debatten, den har jo væ-ret god og lang.

Men jeg er nødt til at sige til ministeren og til hr. Kim Andersen, at når man ikke er blevet bed-re med det nye lovforslag til at få praktiseret en reel åbenhed, når det stadig væk med den nye lovs vedtagelse er således, at det i hvert fald i praksis meget nemt bliver således, at det bliver tidspunktet for afleveringen, der kommer til at være det afgørende, så er den nye 20-års-regel eksempelvis mindre interessant, så er der formentlig mere brug for, at man kan anke.

Jeg skal minde om, at når vi ikke er blevet bedre til at få lavet det screeningsarbejde, som man har kunnet gøre andre steder, hvor man har kortere frister, eksempelvis i USA, og at vi har to ministerier, hvor lukketheden er udpræget – Forsvarsministeriet, Udenrigsministeriet – og hvor man til trods for ekstra midler ikke er kommet nævneværdigt fremad, så er der altså brug for, at man både stemmer for det forslag, som handler om parallelitet mellem aflevering og til-gængelighed, og vores forslag om et ankenævn.

Peter Skaarup (DF):

Vi har også i Dansk Folkeparti nøje drøftet, hvordan vi skal stille os til spørgsmålet, og vi kunne godt tænke os med den debat, der også

har været her under andenbehandlingen, at man får en ny udvalgsbehandling af sagen, hvorefter man så kan drøfte de ændringsforslag, der er stillet – specielt et af dem er vi lidt optaget af – så vi foreslår altså, at lovforslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling.

Formanden:

Normal procedure her i Tinget er, at selv om et lovforslag ønskes tilbage til fornyet behandling i udvalget, så stemmer vi om ændringsforslagene, og derefter går lovforslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling. Sådan er det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 10.20

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af Søren Søndergaard (EL) forkastedes, idet 9 stemte for, 86 imod; 16 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af Ole Sohn (SF) og Søren Søndergaard (EL) forkastedes, idet 42 stemte for, 59 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges med 49 stemmer mod 46; 15 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Gennemførelse af infococ-direktivet, nye aftalicenser m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (FremSAT 2/10 2002. Første behandling: 23/10 2002. Betænkning 21/11 2002. Ændringsforslag nr. 7 af 26/11 2002 uden for betænkningen af Søren Søndergaard (EL)).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Søren Søndergaard (EL).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Lovforslag nr. L 19, indrømmet, er et teknisk meget, meget indviklet lovforslag, og jeg vil gerne rose både ministeren og udvalgsformanden for at have sikret, at vi har fået en meget grundig mulighed for at gennemgå alle facetter, og alligevel bliver vi vel aldrig færdig med så indviklet et forslag.

Jeg er her i forbindelse med betænkningsafgivelsen faldet over, at der i forhold til det betækningsbidrag, der blev lavet i første udkast og til andet udkast, er sket en ret afgørende ændring, som jeg tror må bero på en misforståelse i hvert fald for nogle af de partier, som har medvirket til betækningsbidraget. En formulering i betækningsbidraget gør nemlig, at der er sat en hæmsko ind over for kunstnerne i de forhandlinger, som ministeren skal have med de kunstneriske organisationer om kompensation for digital kopiering. Det kan jeg næppe forestille mig, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har været fuldt vidende om konsekvenserne af, eftersom de sammen med den øvrige opposition har haft en anden opfattelse heraf. Det er det ene.

Det andet er, at der er en meget stor forskel i vurderingen af det, som regeringen giver udtryk for i forhold til de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har stillet, hvor Dansk Folkeparti har stillet en række ændringsforslag, som regeringen mener er imødekommet.